

[Udenrigsministeren.]

gisk krigsførelse, og at de, der har fremsat beskyldningerne, har vægret sig ved at medvirke til en upartisk international undersøgelse. Jeg indskrænker mig til denne enkle konstatering, sagde Undén.

Men da jeg ved, at debatten herom efter sædvane vil gå videre her i tinget, og da vi måske ikke bør undervurdere virkningen af den propagandatrommeild, der automatisk er blevet sluppet løs i de kommunistiske diktaturstater, og som de lokale kommunistpartier ensrettet gengiver, vil et par yderligere ord være nødvendige for at sætte tingene på plads.

Det er uhyre let at udslynge en beskyldning for at benytte bakteriologisk krigsførelse mod modstanderen. Derimod er det svært at føre et modbevis, når der faktisk hersker epidemier i det pågældende område. Imidlertid påhviler det efter vor vestlige retsopfattelse den, der fremsætter beskyldningen, at føre bevis derfor.

Det er hidtil ikke lykkedes. Biologiske forskere af internationalt ry har efter nøje undersøgelse af de fremlagte fotografier — også offentliggjort i „Land og Folk“ som i den øvrige kommunistiske verdenspresse — erklæret, at de simpelthen er videnskabeligt falskneri. Bedre er det ikke gået med fotografier af en påstået bakteriebombe, der skulle have været brugt til at nedkaste biller over Nordkorea. Det er oplyst fra Washington, at det drejer sig om en beholder, der bruges til at nedkaste propagandamateriale, og som ville være aldeles uegnet til bakteriologisk krigsførelse.

Den eneste måde, hvorpå man kunne trænge til bunds i denne sag, var at anmode et neutralt, upartisk sagkyndigt organ om at undersøge sagen. Det ville være naturligt, om de stater, der fremsætter beskyldningerne, havde anmodet derom. Det er imidlertid ikke sket. Heroverfor foreligger, at den amerikanske udenrigsminister Acheson den 4. og 13. marts klart og uden forbehold har fastslået, at De Forenede Nationers styrker i Korea ikke har ført og ikke fører bakteriologisk krig under nogen form. Dernæst har den amerikanske udenrigsminister den 11. marts rettet en forespørgsel til det internationale Røde Kors, om det ville være villigt til at foretage en undersøgelse i Kina, Nordkorea og Sydkorea for at få grundlaget for de kommunistiske påstande oplyst. Røde Kors har erklæret sig beredt hertil, såfremt begge overkommandoer var enige deri. FN's overkommando svarede allerede bekræftende den 13. marts. Den kinesiske og nordkoreanske hærledelse afviste for-

slaget. Den internationale sundhedsorganisation har tilbudt at yde sin bistand med kontrollen og bekæmpelsen af epidemier i Nordkorea. Også dette forslag har kommunisterne afvist. Disse afvisninger dømmer beskyldningerne. Påstanden om, at undersøgelsen ikke vil være uvildig, er uden mening. De mænd, der vil blive udsendt af det internationale Røde Kors og verdenssundhedsorganisationen, vil kun være bundet af hensynet til sandheden og deres egen samvittighed. De vil ikke kun sige, hvad deres regering ønsker de skal sige. De vil heller ikke blive udsat for repressalier, hvis deres udtalelser går deres regering imod.

Når man således stiller disse kendsgerninger overfor hinanden: De Forenede Nationers tydeligt udtalte vilje til at lade foretage en upartisk undersøgelse og de kommunistiske leders vægning ved at lade en sådan undersøgelse finde sted, henvises beskyldningerne til propagandaens verden.

Denne særlige kommunistiske propaganda-verdens virke og midler har vi jo i de senere år fået et ganske særligt kendskab til. Om dens mål bør man ikke være i tvivl. Man håber at så spild mellem De Forenede Stater og de øvrige vestlige nationer og at vække harme og mistillid til FN blandt de asiatiske folk. Det er et led i nervekrigen, og man gør sig få skruper med hensyn til de midler, der anvendes for at lokke godtroende ikke-kommunister i alle vestlige lande ind i en falsk forestillingsverden. Her synes man undertiden at have forbavsende let spil. Hvor ofte har jeg ikke forundret mig over de voldsomme protester, det lykkedes kommunisterne at fremkalde overfor foreteelser i den vestlige verden, medens millioner af menneskers lidelser indenfor jerntæppet ikke synes at påkalde den ringeste interesse.

Der hersker utvivlsomt epidemier i Nordkorea og i Kina, men man kan vel ikke forbavses herover, når man ved, hvor uudviklede de hygiejniske forhold er, og hvor store de vanskeligheder er, som myndighederne har at kæmpe imod. Men det berettiger ikke til af denne grund at lægge ansvaret over på sine modstandere. Det er også forsøgt andre steder end i Korea, det er forsåvidt noget velkendt. Da kartoffelhøsten i Tjecoslovakiet i fjor slog fejl, blev amerikanerne beskyldt for at have udkastet coloradobiller over Tjecoslovakiet.

Den amerikanske udenrigsminister afsluttede den ene af sine to erklæringer med en udtalelse, som jeg med formandens tilladelse gerne vil gengive. Mr. Acheson siger her:

„Hvis befolkningen i Nordkorea og